

O B S A H.

Chapelou, první postillon pošty lonjumeau-ské, slaví právě sňatek svůj s Madeleinou, majitelkou tamějšího poštovního hostince, baví se s hostmi svými a škádlí se se sousedem svým Bijou-em, kterýž mu štěstí jeho závidí; v tom objeví se v domě poštovním markýz de Corcy, intendant královských divadel a zábav, jenž cestuje za talenty a hlasy pro královskou operu a jehož byl neobratný postillon k nemalé zlosti jeho složil do příkopu. Ochotný kolář Bijou slibuje sice, že polámaný kočár jeho ihned spraví, novomanžel Chapelou nemá však pražádné chuti konati svou službu postillonskou v noci svatební. Překvapen však markýzem při zpívání zamilované své písně a přemluven jím, aby krásný svůj hlas věnoval královské operě a dobyl si co zpěvák skvělé budoucnosti, nechává mladou svou žínku na holičkách a ujíždí s markýzem ke dvoru versailles-skému. (I. akt.)

Po desíti letech setká se první tenor královské opery Saint Phar s paní de Latour (bývalou svou ženou Madeleinou) a zamiluje se do ní. Ona pak, chtějíc jej vytrestati za někdejší jeho věrolomnost manželskou a zradu, nedá se mu poznati, nýbrž, odmítajíc lásku i ruku

markýzovu, svoluje, aby ji Saint Phar vedl k oltáři. Tento věda, že jeho Madeleina v Lonjumeau posud žije (dostáváť od ní odtamtud listy), chce se dát oddati s paní de Latour od kněze falešného, jehož úkol má hráti chorista Bourdon. Naslouchavší úmluvám těm markýz, vyzradí však celý záměr paní de Latour a tato dá zavolati kněze skutečného. Sňatek se koná v zámecké kapli a pan Saint Phar netuší ani, jaké mraky se nad ubohou jeho hlavou stahují. (II. akt.)

Hněvem a žárlivostí soptící markýz zmocní se obou spoluvinníkův Saint Pharových, choristův Alcindora (Bijou-ho) a Bourdona, a přivolá i strážce, aby Saint Phara pro zločin dvojženství s oběma jeho kumpány odvedly do žaláře. Paní de Latour, kteráž byla mezi tím také co Madeleina svého pana manžela notně přestrašila, vysvobozuje jej z moci stráží prohlášením pravého stavu věci: že se totiž St. Phar nedopustil zločinu dvojženství, ježto si vzal pouze dvakráte jednu a tutéž za ženu, což je snad proviněním proti zdravému rozumu, zákonem se však netrestá. Pan markýz, vida svou pomstu zmařenu, rozzuřen odchází a St. Phar-Chapelou přísahá znovu věrnost své staré — nové manželce Madeleině — de Latour. (III. akt.)
